

(8) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ 'ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ' ਸ਼ਬਦ ਉਹਨਾਂ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਵਾਰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

(9) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਅਗਰਵਾਲ ਜੇ. ਜੇ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ

ਮਾਰਕੰਡਾ ਐਸਡੀ ਕਾਲਜ ਫਾਰ ਵੂਮੈਨ,
ਜਲੰਧਰ ਸਿਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1996 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 6715

1 ਅਗਸਤ, 1997

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226/227—ਪੰਜਾਬ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜ (ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1974 — ਪੰਜਾਬ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜ (ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਨਿਯਮ, 1978— ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡੀ.ਪੀ.ਆਈ.--ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਡੀਪੀਆਈ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਖੀ ਧਿਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਤਬਲਾ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੈਰ-ਮੋਹਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜ (ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1974 ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਬਾਰੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ / ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ 3, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡੀਪੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡੀਪੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਐਕਟ/ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੮)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ

ਜੀ.ਕੇ ਚਤਰਥ, ਅਲਕਾ ਚਤਰਥ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ
ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੰ.1

ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ, ਡੀਏਜੀ ਪੰਜਾਬ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ.

(1) ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਮਾਰਕੰਡਾ ਐਸ.ਡੀ. ਕਾਲਜ ਫਾਰ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 8 ਫਰਵਰੀ, 1994 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਾਲਜ(ਜ) ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਜਵਾਬ ਨੰ. 2) ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ 11 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ.

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਾਲਜ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 2600 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ

ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 80 ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ 20 ਗੈਰ-ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 17 ਅਗਸਤ, 1990 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਤਬਲਾ ਵਾਦਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ 12 ਅਗਸਤ, 1992 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਬਲਾ ਵਾਦਕ ਗੈਰ-ਅਧਿਆਪਕ ਸਟਾਫ਼ ਹਨ। 30 ਜਨਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਕਪੂਰਥਲਾ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਤਬਲਾ ਨਹੀਂ ਵਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ

1 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਤੋਂ 22 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਤੱਕ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 22 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮੁਖੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਿਧਵਾਨੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤਬਲਾ ਵਜਾਉਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਅੰਗੂਠੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਸਕਿਆ, ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਕਮਲੇਸ਼ ਸੈਣੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ 25 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ 26 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 11 ਮਾਰਚ, 1993 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਸਤਾਖਰ ਰਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਜੋ 26 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਤੋਂ 8 ਮਾਰਚ, 1993 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਇਜਾਦ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਛੁੱਟੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ 12 ਮਾਰਚ 1993 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਅਖੌਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡੀਪੀਆਈ (ਕਾਲਜ) - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਤੀਫਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਕਮਲੇਸ਼ ਸੈਣੀ, ਲੈਕਚਰਾਰ, ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਨਾਮੀ, ਮੰਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਮਾੜੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਤੀਫੇ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

(5) ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਨਾਨ ਟੀਚਿੰਗ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਆਚਰਣ ਸਬੰਧੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ

**The Managing Committee of the Prem Chand Markanda 319
S.D. College for Women, Jalandhar City v. Amarjit Singh
& another (Ashok Bhan, J.)**

ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ DPI (ਕਾਲਜਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿੱਥੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (3) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਡੀਪੀਆਈ (ਕਾਲਜਾਂ) ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਡੀਪੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਣੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਡੀਪੀਆਈ ਕੋਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ:-

“ਪਰ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 30(4)IV ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ”.

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(6) Sepa Separa i te;twritten statements havei havei been1 ਫਾਈਲ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2. ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੰਜਾਬ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜ (ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1974 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਐਕਟ) ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜ (ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਨਿਯਮ 1978 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ)

ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਅਧਿਆਪਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਡੀ.ਪੀ.ਆਈ (ਕਾਲਜ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਝੋਂਪੜੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

(7) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਗਏ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜ (ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1974 ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ E.V.P.I ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਡੀ.ਪੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਐਕਟ/ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਡੀਪੀਆਈ (ਕਾਲਜਾਂ) ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ 9 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਬੀਵੀ ਸ੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਡੀ.ਪੀ.ਆਈ. ਐਨੇਕਸਚਰ ਪੀ 9 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ 11 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਡੀ.ਪੀ.ਆਈ. ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣਾ ਹੋਵੇ।

ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਚਤਰਥ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡੀ.ਪੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(10) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਲਈ ਛੱਡਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P 11 ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡੀ.ਪੀ.ਆਈ. (ਕਾਲਜਾਂ) ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ 9 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਾਂਗੇ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ 22 ਅਗਸਤ, 1997 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ 22 ਅਗਸਤ, 1997 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੀਮਾ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੰਤਰਿਮ ਉਪਾਅ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ 31 ਅਗਸਤ, 1997 ਤੱਕ ਡੀਪੀਆਈ (ਕਾਲਜਾਂ) ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ 9 ਦੇ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਸਟੇਅ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡੀਪੀਆਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ

ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਸਟੇਅ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸਟੇਅ ਅਰਜ਼ੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਟੇਅ ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ 31 ਅਗਸਤ 1997 ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਟੇਅ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 31 ਅਗਸਤ, 1997 ਤੱਕ ਸਟੇਅ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਟੇਅ, ਸਟੇਅ ਦੀ ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸਟੇਅ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(11) (11) ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੀਡਰ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਹੇਠ ਦਾਸਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੱਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ